

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2482/2019
18.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Бранке Дражић, Данијеле Николић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Горан Родић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Владислава Грче, адвокат из ..., ради чинидбе и предаје поседа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 616/19 од 07.03.2019. године, у седници одржаној 18.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 616/19 од 07.03.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 616/19 од 07.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 4541/2018 од 10.10.2018. године, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да уклони зид који представља границу између парцеле бр. ..., уписане у лист непокретности бр. .. КО ... и парцеле бр. .. уписане у лист непокретности .. КО ..., која граница је непрописно постављена у целој својој дужини, те да исту постави прописно и на начин ближе одређен у изреци, као и да тужиоцима преда у посед део њихове парцеле бр. ..., уписане у лист непокретности бр. .. КО ..., површине 80 м² и да на тај начин омогући тужиоцима да у целости уживају свој посед (став први и други изреке). Уколико тужена не изврши своју обавезу утврђену ставом првим изреке, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, овлашћују се тужиоци да изврше ову чинидбу о трошку тужене (став трећи изреке). Тужена је обавезана да тужиоцима накнади трошкове поступка у износу од 63.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде, па до исплате, док је у преосталом делу захтев тужилаца за накнаду трошкова поступка одбијен, а у целости је одбијен и захтев тужене за накнаду наведених трошкова (став четврти и пети изреке).

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 616/19 од 07.03.2019. године, одбијена је жалба тужене, као и захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права. Предложила је да се о

ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку, због правних питања која су у интересу равноправности грађана и ради уједначавања судске праксе.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, имајући у виду основ спора, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. Наиме, спорно правно питање није од општег интереса или интереса равноправности грађана, већ је везано за конкретно чињенично стање и решење спорног односа странака, а нема потребе ни за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, нити су о томе у ревизији понуђени одговарајући докази. Са изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народна банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 18.06.2014. године, а у тужби је као вредност предмета спора одређен износ 50.000,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић